

στρατοῦ τοῦ Φαβιέρου καὶ οἱ στόλοι τῆς **Υδροῦ** τῶν **Σπει-
τοῶν** καὶ τῶν **Ψαρῶν** ἠρίθμουν χιλιάδας Δωδεκανησίων,
Κυκλαδίων, κλπ. Αἰγαιοπελαγητῶν. Χιλιάδες πολλαὶ ἐκ τῶν
νησιωτῶν ἐκείνων συμμετέσχον εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς κοινῆς
Πατρίδος, καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἡ **Μικρὰ Ἀσία** καὶ ἡ **Θράκη** δὲν ἠδύναντο βεβαίως,
ἔνεκα τῆς θέσεώς των, νὰ ὑψώσωσιν ὅπως, ἡ Πελοπόννησος
κλπ. χώραι, τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐν τούτοις χιλιά-
δες Ἑλλήνων τῶν χωρῶν ἐκείνων ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν τυράν-
νων καὶ χιλιάδες ἄλλων ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ὡς μαχηταὶ
ἀνὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

Αἱ **Ἰόνιοι Νῆσοι** δὲν διετέλουν ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυ-
γόν, ἐν τούτοις τίς ἀγνοεῖ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῶν
Ἑπτανησίων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως;

Μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν αἵτινες ἐρρίφθησαν εἰς
τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ διὰ τὸν ὅπλων αὐτῶν ἠγωνίσθησαν
ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν
ἐδάφους καὶ ἀνὰ τὰς ἄλλας ἐπαναστατησάσας χώρας, εἶναι
καὶ ἡ μεγαλόνησος **Κρήτη**.

Καὶ ὑψώσαν τὴν σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας οἱ Κρητῆς ὑπὸ
συνθήκας πολὺ δυσμενεστέρας τῶν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Νῆσος οὐσα ἡ Κρήτη, καὶ νῆσος μὴ ναυτική, ἦτο ἐγκατα-
λελειμμένη εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις, ἐλαχίστην δυναμένη
νὰ ἔχη ἔξωθεν βοήθειαν.

Ἡ γεωγραφικὴ αὐτῆς θέσις ἐκράτει αὐτὴν μακρὰν καὶ
ἐκτὸς πάσης ἐπαφῆς μετ' ἄλλης ἀδελφῆς Ἑλληνικῆς χώρας.

Πλησίον αὐτῆς οὐδὲν εἶχεν ἔρεισμα, ὅπως ἡ Πελοπόννη-
σος καὶ ἡ Στερεὰ αἵτινες εἶχον τὴν Ἑπτάνησον ἀφ' ἑνὸς καὶ
καὶ τὴν Ὑδραν καὶ τὰς Σπέτσας ἀφ' ἑτέρου. Ἀντὶ τούτων ἡ
Κρήτη ἐγεινίαζεν εἰς τὸ ἐν αὐτῆς πλευρὸν μετὰ τῆς Μικρᾶς

Ἀσίας καὶ εἰς τὸ ἄλλο μετὰ τῆς Αἰγύπτου, τὰ μεγάλα ἐκεῖνα
φωτῶρια τῶν Τουρκικῶν στρατῶν καὶ στόλων. Ἡ μορφή τοῦ
ἐδάφους τῆς ἐλαχίστην παρεῖχεν αὐτῇ ἀσφάλειαν. Φαντασθῆ-
τε μίαν νῆσον στενόμακρον τῆς ὁποίας τὸ μὲν μήκος εἶναι
τεράστιον. δηλ. 245 χιλιόμετρα, τοῦτέστι ὅσον ἀπὸ τὰς Ἀθή-
νας ἕως τὸν Τύρναβον, τὸ δὲ μέγιστον πλάτος 42 χιλιόμετρον
δηλ. δύο φορὰς ὅσον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἕως τὴν Ἐλευσίνα, ἄλ-
λαχοῦ δὲ μόνον 20 χιλιόμετρα, καὶ ἀλλαχοῦ 12 μόνον χιλιό-
μετρα δηλ. ὅσον σχεδὸν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἕως τὸ Δαφνί.

Ἀφ' ἑτέρου τὰ ὄρη αὐτῆς (οἱ τρεῖς μεγάλοι ὄρειοι ὄγκοι
τῶν Λευκῶν Ὄρεων, τῆς Ἰδης καὶ τῆς Δίκτης) εἶναι μὲν
ὑψηλότατα ἀλλ' ἐκτείνονται ἐπὶ ἐκτάσεως λίαν περιορισμένης.
Ὀλίγων ὠρῶν πορεία ἀρκεῖ ἵνα ἀπὸ τῆς παραλίας φθάσῃ τις
εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὄρεινότερων περιοχῶν τῆς νήσου.

Ποῦ αἱ ἀτέρμονες ὄρειναι περιοχαὶ τῆς Πελοποννήσου
τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Ἠπείρου!

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ πληθυσμοῦ αἱ συνθήκαι
τῆς Κρήτης ἦσαν δυσμένει, δυσμενέσταται.

Τῷ 1821, ὅταν ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις, ὁ μὲν Ἑλληνικὸς
πληθυσμὸς τῆς νήσου ἀνήρχετο εἰς 145 χιλιάδες ὁ δὲ Τουρ-
κικὸς εἰς 125.

Τί δὲ νὰ εἰπῶμεν περὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ αὐτῆς ἀπὸ ἀπό-
ψεως ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων;

Κατὰ τὰς ἀκριβεστέρας πληροφορίας, ὅταν ἐξεργάγη ἡ
ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ, εἰς χεῖρας τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων δὲν
ὑπῆρχον ἢ 1200 ὄπλα ἐν ὅλῳ, ἐκ τῶν ὁποίων 800 περίπου
εἶχον οἱ ὑπέροχοι Σφακιανοί, 400 δὲ μόνον πάντες οἱ λοιποὶ
Κρητῆς. Ἀνάλογος ἦτο καὶ ἡ ποσότης τῆς πυρίτιδος καὶ τοῦ
μολύβδου καὶ τῶν πυριτολίθων.

Φρίκη θανατασμοῦ καταλαμβάνει τινὰ ὅταν ἀναλογισθῇ